

Zpravodaj Sdružení obcí KDYNŤSKO

ROČNÍK 3 • ČÍSLO 4/2007

Kdyně je cílem prázdninové štafety

Letošní velké putování po turistických zajímavostech Plzeňského kraje zavede mladé lidi a rodiny s dětmi do Kdyně. Plzeňský kraj totiž určil celkem 46 míst, jejichž návštěvníci obdrží účastnické listy a kde navíc dostanou platné razítko. Podmínka je jediná - věk do 18 let. Pokud se mladým a malým poutníkům podaří získat dvanáct takových razítek od začátku prázdnin až do 3. září, budou zařazeni do slosování o ceny. A kam vlastně máte ve Kdyni dorazit?

Do jednoho z nejnovějších muzeí, které bylo otevřeno na začátku letošní sezóny, Muzea příhraničí. Nebudete ho hledat dlouho, zavede vás do něj hned brána vedle radnice. Ve stejné budově navíc ještě sídlí informační centrum, kde se dozvíte, proč byste ze Kdyně neměli spěchat. (sh)

Štafetu Plzeňského kraje zahájila poslední školní den tisková konference ve Kdyni. Úvodní razítko v muzeu rozdával místostarosta, náměstek hejtmana a poslanec Vladislav Vilímcov spolu s kolegyní, náměstkyní hejtmana Plzeňského kraje Olgou Kalčíkovou.

Hamry se sklonily před všerubským nohejbalem

Všerubští sportovci se zúčastnili v rámci oslav 15. výročí samostatnosti obce Hamry turnaje v nohejbale.

Reprezentační družstvo tvořili J. Šup ml., Vlastimil Černý, Martin Mařák, Dušan Kislinger a Lukáš Ticháček.

Přestože moc času na trénink nebylo, Všerubští oslnili a získali trofej nejvyšší. Tu jim předal starosta Hamrů Miroslav Kroupa. Zápasu přihlížela i všerubská starostka Ludmila Rousová (na snímku uprostřed). (rr)

Premiéra na Hájku

Letos poprvé se na Hájku uskutečnil dětský den, který zorganizoval spolek Klondayk a navíc ještě připravil několik her o ceny.

Největším lákadlem pro padesát zúčastněných dětí bylo vozidlo dobrovolných hasičů z Kouta na Šumavě, ale přitahovala také jízda na koních a v bryčce.

Jménem Klondayku děkuji hasičům z Kouta, Petře Králové z Prantů, Lidce Doubkové z Pasečnice a nakonec všem sponzorům, kteří na akci přispěli. Lucie Straková

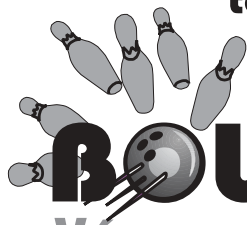
Pondělky v Černíkově patří knihovně

Škola pro děti sice začátkem prázdnin skončila, ale knihovna v Černíkově se pro ně a nejenom pro ně otvírá i nadále tradičně každé pondělí v době od 16 - 18 hod. Během školního roku knihovnu využívali velcí i malí čtenáři. Žáci kolovečské i kdyňské školy se tu naučili vyhledávat informace pro své školní úkoly nejen s pomocí internetu, ale i pomocí knih. Již rok instalovaný vysokorychlostní internet však mohou využívat zdarma také ostatní občané.

Všem našim čtenářům - stávajícím i těm potencionálním - krásné letní měsíce přeje knihovnice Alena Najnarová.

**Petr Janda, Farní 486, Kdyně
tel. 774 705 561**

BOWLING & BAR

Vás zve k návštěvě

Nabízíme:

- dvě bowlingové dráhy
- alkoholické a nealko nápoje
- míchané nápoje
- možnost pořádání srazů a podnikových akcí
- ceny již od 100,-Kč za dráhu

PROVOZNÍ DOBA:

Po:	zavřeno
Út-Čt:	16.00-22.00
Pá:	16.00-24.00
So:	14.00-24.00
Ne:	14.00-22.00

Z r a d n í č n í p o š t y

Embassy of the United States of America

Vážený pane starosto,

Ráda bych Vám co nejsrdečněji poděkovala za laskavé přijetí, kterého se mi dostalo během mé návštěvy Kdyně 4. května. Lidé mohou přečíst stovky knih o České republice, ale nevyrovná se to tomu, slyšet poznatky od lidí jako jste Vy, od členů městské rady a od válečných veteránů.

Byl to pro mě neobyčejný zážitek vidět vlát pospolu vládní symboly Ameriky a České republiky. To, že mohou vlát volně je zásluhou obyvatel Kdyně, kteří si umějí prosadit svou vůli za pomoci svých představitelů.

Moje účast při otevření městského muzea byla pro mě nečekaně příjemným zážitkem. Vystavované exponáty byly vynikající a na lidech všech věkových kategorií, kteří přišli výstavu shlédnout, bylo vidět nadšení.

Přeji Vám a Vaší rodině hodně zdraví a úspěchů. Této krásné části Vaší země, ve které žijete, přeji prosperitu. Doufám, že budu mít ještě příležitost se s Vámi setkat třeba při Vaší návštěvě Prahy.

Ještě jednou děkuji za laskavost, ale především za vše, co děláte ve prospěch Vašeho města.

Zdravím Vás co nejsrdečněji,

Victoria H. Silverman I. rada pro tiskové záležitosti

Velvyslanectví USA v Praze

Víte, že...

- se v Dlačově sešli zástupci vyznavačů hry „kulatého nesmyslu“ a rozdali si to v každoročním fotbalovém utkání na udržovaném trávníku? Tradice zahrát si při pouťovém klání a dokázat schopnost ještě do balonu kopnout pokaždé zpříjemní dlačovské poutové odpoledne. Událost přitahuje i věrné diváky z okolí. Na hřišti si to tentokrát rozdali mladí versus staří. Podle zvyku, utkání řídil zkušený bývalý záložník Sokola Dlačov, Josef Raišl. Sudí klání kočíroval s velkým nadhledem, na konci zaznamenal skóre 7:7. O to, aby nedocházelo k dehydrataci jak hráčů, tak diváků, se vzorně postaral Jan Bečvář a spol.
- se v Zahořanech uskutečnil závod o chodské koláče? O umělecky zdobené bořické koláče v závodech poslušnosti (agility) bojovala šedesátka kynologických družstev převážně ze západních a jižních, ale i středních Čech. Deset družstev pak zastupovalo přímo domazlický Kynologický klub. Klání, které zahájil zahořanský starosta Václav Řehák, přálo počasí, a tak nebylo divu, že koláče chutnaly nejen vítězům.
- na třináctý červencový pátek vsadili v Němčicích, kde v „nešťastný“ den šťastně započali rekonstrukci střeš obecního úřadu a hasičské zbrojnice za 360 000 korun? Stavební práce jsou částečně hrazeny z podpory Plzeňského kraje a musí být do poloviny srpna hotové. Podzemním plískačnicím proto už bude budova čelit novými taškami Bramac.
- první zářijový oběd z nové kuchyně budou mít školáci v Koutě na Šumavě? Budovu navštěvuje v průměru 75 dětí I. stupně a je předpoklad, že tento počet se v budoucnu udrží. Proto obec přistoupila k rozšíření kuchyně tak, aby odpovídala hygienickým předpisům. Rekonstrukce, ve které je zahrnutý i vznik nové učebny, přišla celkem na tři miliony korun, z toho pět set tisíc činí vybavení kuchyně. Z osmdesáti procent je tak obnoveno.
- ve Všerubech se podařilo obnovit další tradici, kterou zastupitelé považují za důležitou zejména pro své starší spoluobčany. Jedná se o osobní návštěvu a blahopřání při významném životním jubileu. Oslavenci si při ní rádi zavzpomínají a jistě je potěší i drobný dárek. Pro nejmladší obyvatele Všerub se na zářij připravuje vítání občánků, u kterého jistě nebudou chybět ani jejich prarodiče.
- v Černíkově se už po krátké době ukazuje, že označení nových cyklostezek zvýšilo jeho atraktivitu? Hlavně o víkendech je na návsi rušno, na kole přijíždí i větší skupina výletníků. Škoda, že tudy cyklisti jen projedou a nezastaví se. V horkých dnech by se rádi občerstvili v místním pohostinství, které ale většinou bývá i o víkendech zavřené. Cyklistům nebývá nic jiného, než šlápnout do pedálů a jet dál, nebo se vrátit ke kiosku na koupališti Úžlebec, který je přes den v provozu stejně jako celé koupaliště.

Nejstaršímu občanovi Dlažova je 92 let

Dne 6. července. 2007 oslavila své 92 narozeniny paní Anna Šindelářová z Dlažova. Oslavenkyně přivítala hodně gratulantů, mezi kterými převažovali rodinní příslušníci, známí a v neposlední řadě si na svou favoritku v dlouhověkosti vzpomněli i členové obecního zastupitelstva v Dlažově. To zastoupil při osobní gratulaci současný starosta obce. Bylo nám potěšením posedět s oslavencem, který by mohl být příkladem a vzorem i mladším ročníkům. Paní Šindelářová žila celý svůj dosavadní skromný život poctivou prací, s dobrou myslí a především vrozenou poctivostí k sobě i svému okolí. Její zdravou vitalitu a chuť do dalších let ji udržuje rodina, zejména pak dcera, která se o naši „babču“ vzorně stará.

Touto cestou ji chceme ještě jednou popřát k jejímu životnímu jubileu hodně zdraví do dalších let, radosti ze života a všeho dobrého.

OU Dlažov

Hasiči ve škole

Závěr školního roku si zpestřili žáci Základní i Mateřské školy Všeruby. Při cvičné evakuaci, která byla spojená s nahlášením požáru v prostorách budovy, viděli ukázkou zásahu Sboru dobrovolných hasičů Všeruby.

Jednalo se o prohledání školy včetně záchranu osob, které zůstaly v budově, dále viděli způsob komunikace zasahujících hasičů a samozřejmě použití hasičské techniky. Při ukázkách se děti seznámily s různými druhy hasičských přístrojů a zopakovaly si pravidla pro nahlášení požáru.

S největším ohlasem se již tradičně setkala možnost vyzkoušet si osobně hasičskou stříkačku včetně „drobného“ osvěžení všech přítomných, takže většina se potom ráda převlékla do suchého oblečení na tělocvik. Tímto děkujeme SDH Všeruby a těšíme se na další společné akce.

Renata Reifová

Zavítáte do Černíkova a zeptáte se, co dál?

Zavítáte-li do Černíkova, jistě se zastavíte v areálu našeho koupaliště Úžlebec.

Co ale pak? Jste osvěženi, občerstveni a stálo by za to projít se po místních lesních cestách a navštívit pozůstatky hradu Ruchomperk (Rauchenberg, Čiremperk) ležící v blízkosti Černíkova na nedalekém vrchu Velký Kouřim. Nasát tady atmosféru dávných věků. Málokdo z místních, natož pak z přespolních, ví, že bývalý hrad, možná nejstarší v Čechách, byl vybudován pravděpodobně koncem dvanácté-

ho století a poměrně záhy zanikl. Byl vystaven na místě, jež bylo osídleno mnohem dříve - byla zde nalezena pravěká keramika z pozdně halštatského období (začátek období 7. stol. př. n. l., konec kolem r. 450 př. n. l., osídlování Kelty).

K dnes již nepatrným stopám hradeb, které dávaly tušit někdejší oválný půdorys opevnění, se dostanete po značené turistické cestě. Výchozí bod orientační bod je v Černíkově na návsi.

(OU)

Polem nepolem, couvám s traktorem celým Libkovem

Za necelých pět minut přecouval 450 metrový okruh kolem libkovské návsi místní traktorista Radek Němeček. V 7. ročníku českého šampionátu v couvání traktorem s valníkem tak porazil devět soupeřů, oproti poslednímu závodníkovi měl čas poloviční. Čas čtyři minuty 53 sekund byl jen o 15 vteřin horší než dosavadní rekord.

„Přijel jsem v půl páté z práce, přesedl do svého traktoru a závodil. Lidé fandí a běhají za vámi,“ usmíval se osmdvacetiletý vítěz, který pracuje jako traktorista v Korytech. Dosud kláněl třikrát vyhrál, v loňském roce se ho nezúčastnil, protože musel na žně.

Podle něj nezáleží na typu traktoru ani jeho výkonu, ale jde o zručnost. Devět závodníků mělo Zetory, pouze jeden přijel na traktoru Case. Valník je pro všechny závodníky stejný. „V práci jezdím s třístakoňovým fordem, ale na závody si беру svůj soukromý Zetor 7011 s výkonem 70 koní,“ uvedl šampion. S vítězným strojem pomáhá na polích svého otce, soukromého zemědělce. Závod, na nějž přišlo téměř pět set lidí podporuje obec, která ho chápe jako společenskou záležitost. „Traktoriáda je největší událostí v obci, jezdí na ni lidé z celého kraje,“ zdůvodnil starosta Jan

Pflanzer. Nápad pořádat netradiční závod, kterého se účastní i traktoristé z Moravy, vznikl v roce 1999 v hospodě. „Místní se vsadili, že to s traktorem kolem celé návsi nezvládnou. Sešli se v sobotu před poutí a nultý ročník byl tu,“ dodal.

Vítěz dostal 2 000 korun a putovní pohár, poslední závodník porcelánového králíčka v životní velikosti. Organizátoři, kteří mají stanoven limit 12 účastníků, zvažují, že zvýší odměnu pro vítěze na pětinasobek a rozšíří počet závodníků.

(sh)

DIGITÁLNÍ
DVB-T
Chodsko

**Váš specialista
na pozemní digitální televizi
v tomto regionu**

David Rácz-digitálníChodsko, nám.Míru 101 (1.p.nad Albertem), Domažlice

**Až 90% obyvatel Domažlicka zůstane bez set-top-boxu
či televizoru s iDTV v létě bez televizního příjmu!!!
Na nic nečekejte a připravte se na digitální vysílání včas!
Nabízím vám kvalitní a osvědčené set-top-boxy za nízké
ceny (od 1.490,-), instalaci a instruktáž zdarma!!!**

Telefon: 720 268 525
www.digitalnichodsko.cz
s tímto inzerátem sleva na vše 5%

Evropa s nadhledem kdyňských školáků

Publikace kdyňských školáků zaujala nejen svojí nezvyklou velikostí.

Neobvyklým doplňkem kdyňského informačního centra se stala Kniha Evropy. Jejimi autory jsou žáci II. stupně základní školy a díky ní se tak můžeme podívat na státy Evropské unie také jejich očima. A stojí to za to. Kniha vzbuzuje u návštěvníků nesmírný zájem. Někteří v ní listují dokonce delší čas než věnují samotné prohlídce muzea.

Školáci nechávají v klidu politické osobnosti i bruselské struktury, ale věnují se mla-

dým zpěvákům, zajímají je národní sporty, nápoje, poutají je tajemné legendy. Asi proto, že je práce zaujala, přidali nad rámec rozsahu i zaměření tajemný Egypt. Z této kapitoly přímo vyzařuje chuť, se kterou chlapci a děvčata pracovali.

Největší zásluha na vzniku unikátního díla i obdiv zkušených pedagogů určitě patří paní učitelce Heleně Vnukové, která na přípravu dohlížela a dovedla je do zdárného konce.

U knihy je přiložen záznamník, do kterého mohou čtenáři zapisovat své vzkazy a opravy. Z publikace je totiž patrné nadšení a spontánnost. Asi proto v ní zůstaly zachovány i drobné nepřesnosti a chyby, které pozorní čtenáři zaznamenávají do vzkazů. A možná právě tyto informace si pak děti nejvíce zapamatují. Vlastní kresby, autorské mapky, překlady hymny - to všechno potvrzuje úsilí, které děti nezvykle pojetému atlasu věnovaly.

Při koncertu belgických flétnistek jsme proto pyšně nalistovali stránku jejich země a ony ji společně s tlumočnicí pozorně četly. O chvíli později však s úžasem zíraly na nejznámější osobnost Belgie, pod kterou autoři uvedli věhlasného vraha a pedofila. "Víte, my se za něj stydíme," vysvětlovaly. Tomu se divit nelze, nelze se ale ani divit dětem, že zločince, kterého dlouho vidaly na stránkách novin, jehož jméno i podobu znají díky televiznímu vysílání téměř důvěrně, proto možná s úctou pozdraví.

I to je postřeh a poučení, které kniha přináší.

Jde bezesporu o cenný nápad, kus práce s vypovídající hodnotou. A kdyby výsledkem mělo být jen to, že namísto slavného pedofila si nyní děti v souvislosti s Belgií vybaví belgické flétnové kvarteto, které oživilo nádvoří před muzeem a které jim věnovalo pochvalný zápis, nebyto to marné. *Sylva Heidlerová*

Čtěte: <http://www.kdynsko.cz>; <http://vww.cz/jakub/>;

Vítání občánků v Brnířově

V Obecním úřadě Brnířov se 17. června uskutečnilo vítání občánků.

Bylo přivítáno šest nových občánků z toho 4 chlapci a 2 děvčátka. Maminky dostaly kytičku, pohoupaly si miminka v kolébce a starosta obce Václav Valečka předal dětem drobné dárky. Děti z Mateřské školky Brnířov za doprovodu hudby předvedly pásmo básniček a písniček pod vedením ředitelky MŠ paní Jany Velkové. *Václav Valečka, starosta*

Všerubský memoriál až do rána

Letošního pochodu s názvem Memoriál J. Reischla, V. Langhanse a L. Zíky, kterému přálo i počasí, se zúčastnilo na šedesát dospělých i dětí. Trasa vedla přes Studánky, Brůdek, kde si všichni prohlédli kostelík sv. Václava, a dále na svatou Annu, kde bylo připraveno opékání buřtů a samozřejmě i další občerstvení. Po načerpání nových sil v pěkně opraveném okolí sv. Anny se všichni vydali po zrekonstruované cestě zpět do Všerub, kde byl pochod zakončen posezením v Bistro-Baru. Únava nebyla na nikom znát, protože se hrálo a zpívalo do pozdních nočních hodin a zároveň se už plánovala trasa na příští rok. *Renata Reifová*

ZANIKLÁ VÝROBA PISTOLÍ VE KDYNI

V dřívějších vydání jsme vás seznámili s výrobou sirek v sirkovně v Heštyňské ulici, dále s barvírnou u Engelů ve Staré Kdyni a dnes si něco povíme o zaniklé výrobě pistolí na Zámečku ve Staré Kdyni. Výrobu samonabíjecích pistolí dělíme na dvě etapy: na éru firmy Antonína Vilímce v letech 1901 - 1930, kdy jediným výrobkem byla pistole Slavia - ráže 6,35 mm Browning a na éru firmy Augustina Kohouta z let 1930 - 1949. V druhém období došlo k dočasnému uzavření firmy v roce 1942.

První éra výroby pistolí ve Kdyni je spojena se sklenářem a majitelem realit Antonínem Vilímcem (* 23. 12. 1870 - † 22. 4. 1940 Kdyně), který po určitou dobu také vykonával funkci starosty města. 23. 3. 1921 podnikl právní kroky s tím, že pod hlavičkou firmy „Antonín Vilímc a spol. v Nové Kdyni“ zaslal Okresní správě politické v Domažlicích žádost o schválení provozovny v čp. 91 ve Staré Kdyni. Následně požádal stejný úřad jménem svým a svého společníka bratra Karla Vilímce o udělení „Koncese na tovární výrobu ručních zbraní a jejich prodej“.

Ani jeden z bratrů Vilímcových nebyl odborně způsobilý pro vedení tohoto druhu výroby, a tak začali hledat vhodného odborníka se zákonem požadovanou kvalifikací. Po delší snaze Vladimíra Bulíře z Trutnovska. Svoji úlohu při zahájení výroby střelných zbraní sehrála také skutečnost, že mužská část Vilímcovic rodiny patřila k vášnivým nimrodům. Dalším zřejmě nejdůležitějším krokem bylo zapojení Vilímcova švagra ing. Karla Nováka, zkušeného konstruktéra Škodových závodů ze zbrojařského oboru.

Mezi tím Antonín Vilímc zřídil se svým bratrem v čp. 335 na Zámečku „Dílnu ku tovární strojní výrobě ručních zbraní“. Úřední šetření pro schválení této dílny proběhlo 11. 5. 1921. Zvolená budova byla původně v září 1915 navržena na výrobu krémů a mazel pro pana Č. Rendla ve Staré Kdyni. 16. 7. 1921 odstupuje ze společnosti Karel Vilímc, což zbrzdilo cestu získání licence.

Ta byla nakonec udělena 22. 7. 1921 dekretem č. 33345 Okresní správou politickou. V roce 1928 měla zbrojovka 15 zaměstnanců a disponovala s jedním elektromotorem o výkonu 10 koňských sil. Výroba samonabíjecích pistolí Slavia pod hlavičkou firmy Antonín Vilímc se uzavřela v roce 1930 prodejem závodu kdyňskému podnikateli Augustinu Kohoutovi za tržovou cenu 20 000,- Kč. Převod vlastnictví se zaplacením této částky proběhl 1. 5. 1930. Cena strojů, přístrojů a ostatního zařízení v roce 1929 činila cca 135 000,- Kč.

Nový majitel druhé éry Augustin Kohout (* 13. 11. 1888 - † 24. 12. 1979) se původně věnoval značně odlišnému oboru, tzv. výrobě mlýnského hedvábí (mlýnských plátýnek) určených k prosívání jednotlivých druhů mouky, vykonával také funkci starosty města na radnici. Tuto výrobu k 27. 6. 1928 zrušil a získané finanční prostředky použil o dva roky později k zakoupení zbrojovky od Antonína Vilímce.

V roce 1932 došlo ve výrobě k rozšíření sortimentu o další model samonabíjecí pistole Mars v rážích 7,65 mm a 9 mm. V zásadě navazoval na činnost předchozího majitele až do roku 1937. V následujícím roce výroba zbrojovky stoupla a tím Berní správa v Domažlicích v únoru 1939 předešla daně za berní rok 1938, které přesáhly výši 50 000,- Kč.

V důsledku toho byl její majitel povinen svou firmu protokolovat (nechat zapsat do obchodního rejstříku). O vlastní koncesi na

Opětovné zahájení výroby pistolí ve Kdyni spustilo až po osvobození Československa. Firma Metallwerk v Holýšově zapůjčila 25 strojů, jež měly být náhradou za strojové zařízení odevzdané německým úřadům: 4 soustruhy, 1 vertikální fréza, 4 horizontální frézy, 2 hoblovací stroje, 5 vrtaček, 1 bruska nástrojů, 1 frikční lis, 1strojní pila, 2 leštící stroje, 2 dvoustranné brusky, 1 elektrický bodový svářeč a 1 kalící pec. Provoz byl obnoven s 30 zaměstnanci, převážně dříve působícími ve firmě.

V letech 1945 - 1946 se ke starému objektu z východní strany přistavěly další místnosti. Tím přibyla kovárna s polní výhni, autogenem pro svařování a bryňrování vodní kalící lázni, dále lisovna s automatickým a třecím lisem s vlastními elektromotory, elektrickou vrtačkou, 2 ručními lisy, ruční stříhačkou a v neposlední řadě sociální zařízení pro dělnictvo.

Kohoutova zbrojovka nikdy nevyráběla

pistole v příliš velkých objemech a pro vytížení kapacity se poohlížela po novém sortimentu výroby. Dne 14. 4. 1947 byla firmě povolena výroba elektrických praček. Šlo o pračky "IRA" (lidově se jim říkalo irka) s termostatem a odstředivkou. Koncem roku 1947 pracovalo v „Pošumavské zbrojovce“ 85 zaměstnanců, z toho 14 úředníků, 55 dělníků včetně mistrů a 16 učňů. Technickou kontrolu pistolí prováděl Vojtěch Ptáčník. Část výroby byla i v tzv. „Tronovně“ (v dnešní

provozování živnosti výroba a prodej zbraní a střeliva požádal A. Kohout Okresní úřad v Domažlicích 7. 5. 1939. 10. 7. téhož roku obdržel koncesní listinu s číslem 28.659/3. Od 5.10.1939 běží firma pod názvem „Augustin Kohout, výroba automatických pistolí, Kdyně“, předmět podnikání: „Výroba, prodej zbraní a střeliva“.

12. 12. 1939 rozšířil výrobu o plynové zapalovače. Od února 1940 se Augustin Kohout pokouší svůj podnik transformovat do podoby veřejné obchodní společnosti. Přibral k sobě mladšího bratra Břetislava Kohouta a Josefa Suchého a prostřednictvím kdyňského právníka JUDr. Karla Laudy 6. 2. 1940 zřídili novou firmu „Kohout a spol.“. 23.2.1940 byla A. Kohoutovi výměrem Zemského úřadu v Praze odňata koncese k provozování živnosti. Stalo se tak z neznámých důvodů, i když pistole se zde vyráběly i po tomto datu.

V roce 1942 A. Kohout odmítl zapojení svého závodu do mozaikové zbrojní produkce. Následně byla činnost zbrojovky na základě vládního nařízení 31.10. zastavena. Toto rozhodnutí znamenalo naprostou likvidaci závodu. Veškeré zařízení bylo předáno jiným podnikům. V tomto roce pracovalo ve firmě 48 zaměstnanců, kteří byli převážně nasazeni na práci do Německa.

Komenského ulici). Podobně jako mnoho dalších malých podniků se firma nevyhla znárodnění v roce 1948. 27. 2. 1948 byl ustanoven národním správcem Antonín Kadlec z Hluboké. Převzetí Pošumavské zbrojovky včetně dvou osobních firemních aut pod národní správu proběhlo 10. 3. 1948 za účasti t. č. ředitele firmy Čestmíra Hamaty. Vyhláškou ministerstva průmyslu ze dne 28. 6. 1948 byl kdyňský zbrojní podnik znárodněn zestátněním a byl začleněn do České zbrojovky n. p. Strakonice.

Hodnota majetku, o kterou Augustina Kohouta znárodnění připravilo, byla vyčíslena na 399 848,- Kčs. V listopadu 1948 pracovalo v pobočném závodě n. p. Česká zbrojovka ve Kdyni celkem 71 zaměstnanců. Výroba pistolí Mars byla v průběhu roku 1949 postupně utlumována. Za perspektivní produkt se považovaly pračky, určené pro domácí trh. K 1. 1. 1950 byl pobočný závod vyčleněn z majetkové podstaty České zbrojovky, n. p., a k 2. 7. 1950 ukončena i výroba praček. 8. 5. 1950 byla učiněna definitivní tečka za dlouhou a pozoruhodnou érou výroby krátkých palných zbraní ve Kdyni.

Rudolf Šlajer, Ing. Václav Vilímc

Díl druhý - Třídění a ukládání odpadů

Proč třídíme odpady? Zkuste se nad touto otázkou zamyslet dříve, než budete číst dále. Někdo z vás odpověděl: protože mám rád přírodu; nechci, aby přibývaly skládky; jenom správně roztříděný odpad je možné dále zpracovávat - recyklovat; je to móda; ve škole jsem slyšel/a, že se to má dělat... Všechny tyto odpovědi jsou dobré.

Způsoby nakládání s odpady dle vlivu na životní prostředí mají toto pořadí:

1. Omezování vzniku (minimalizace) odpadů - už při nákupu rozhodujeme, kolik odpadů vyprodukujeme
2. Třídění a recyklace odpadů - pokud se odpad smíchá, není možné ho již dále roztřídit a zpracovat, proto je nutné tříditi odpady již v domácnostech
3. Odstraňování odpadů - odpady, které nemůžeme již dále využít se zneškodňují (např. skládkováním)

Co je to recyklace? Při recyklaci jsou zpracovávány odpady na nové materiály. Je důležité dodržovat pravidla třídění odpadů - většinu těchto pravidel asi znáte, podrobnosti a doporčení se dozvíte v dalším díle seriálu.

Na otázku „kam s nimi“ odpověděl již častěji minulý díl, tento ještě doplní informace o nádobách na tříděný sběr odpadů.

Nádoby na tříděný sběr odpadu:

Barevné nádoby o objemu od 240 l do 3000 l, někdy i více. Používají se plechové, plastové kontejnery - zvony s dolním výsypem.

Na sběr papíru se používají modré nádoby, na sběr skla zelené a na plasty žluté i bílé.

Co můžete a naopak nesmíte do nádob na třídění odpadů odhodit, vám napoví následující návody - nálepky na kontejnery.

Po našem městě můžete vidět jezdit velké i podstatně vysoké žluté auto s nápisy „EKO-SEPAR Nýřany“. Tato společnost se sídlem v Nýřanech provádí výsyp kontejnerů a odvoz tohoto odpadu na další zpracování. Někdy vzhledem k mohutnosti tohoto auta je problém zejména v zimních měsících zajíždět do kopců, nebo do míst, kde jsou kolem vozovky stromy.

Po Kdyni se zastaví celkem ve 21 tzv. hnízdech, kde jsou kontejnery na plast, sklo, papír rozmístěné v jednotlivých ulicích někde po 4 kontejnerech někde po 1 kontejneru.

V obcích je to různorodé: v Hluboké se zastaví u dvou hnízd, v Prapoříštích také. V Dobříkově, ve Starci, ve Smržovicích, na Vítovkách, na Podzámčí a na Branišově se zastaví u jednoho hnízda, nebo někde u jednoho kontejneru.

Třídění papíru

Ve většině obcí jsou pro sběr papíru instalovány speciální kontejnery. Jejich barva je modrá. Do kontejnerů na papír patří noviny,

časopisy, papírové obaly, lepenka, karton, katalogy, sešity, knihy, kancelářský papír.

Do kontejneru se nesmí odkládat papír znečištěný potravinami, použité pleny, obvazy, hygienické potřeby, voskovaný papír, kopíráky, dehtový papír. V kontejnerech musí vždy skončit pouze papír čistý, nikdy ne mokrý, mastný nebo od bláta.

Kontejnery na papír se vyvážejí většinou jednou za čtrnáct dní.

V naší obci se papír třídí do modrých nádob se spodním výsypem o objemu 2, 5 - 3,2 m³. Nádob na papír je v samotné Kdyni celkem 12, v okolních obcích zatím nejsou.

V roce 2005 bylo vytříděno a odvezeno 39,07 t tohoto odpadu, v roce 2006 - 35,82 t.

Papír lze odevzdat i ve sběrném dvoře v bývalých kasárnách. Zde se vybírá papír tříděný (noviny, časopisy, kartony). Odtud bylo odvezeno 3,54 t papíru.

Třídění skla

Sklo bylo historicky první komoditou, která se u nás začala sbírat pomocí zvláštních nádob umístěných na veřejných prostranstvích. V oněch historických dobách se jednalo většinou o dvě nádoby, jedna na čiré a jedna na barevné sklo. Nyní je na sklo většinou nádoba jedna, zelené barvy na sklo smíšené, ale návrat kontejnerů na čiré sklo je nejspíš nezadržitelý.

Do kontejneru lze odkládat veškeré obalové (lahve a sklenice) a tabulové sklo. Pro další zpracování je velmi vhodné, aby sklo v nádobě bylo co nejméně rozbité.

Do kontejneru se nesmí ukládat drátosklo (bezpečnostní sklo s drátěnou sítí), autoskla, zrcadla, keramika, a porcelán. Ideální je, pokud se lahve zbaví kovových uzávěrů.

Kontejnery na sklo se obvykle vyvážejí jednou za měsíc.

V naší obci se sklo třídí do zelených nádob se spodním výsypem o objemu 1,5 m³. Nádob na sklo je v obci celkem 22 a to 12 v samotné Kdyni a 10 v obcích.

Skla bylo vytříděno a odvezeno za rok 2005 celkem 51,01 t tohoto odpadu, v roce 2006 - 55,93 t.

Třídění plastů

Spolu se zvýšeným výskytem plastových materiálů v domovních odpadech se zavedl sběr a třídění plastů. Třídění plastů je ale velmi náročné na kvalitu sběru, zejména znečištění zbytky potravin, oleji a mechanickými nečistotami může recyklaci plastů úplně znemožnit.

Kontejnery na plasty jsou převážně žluté barvy a patří do nich pouze sešlápnuté a čisté lahve od nápojů, nebo kosmetiky, čisté fólie, plastové výrobky, kelímky od potravin apod. Sešlapáváním plastových láhví, výrazně ušetříte místo v kontejneru, asi trojnásobně.

Do kontejnerů rozhodně nepatří plasty znečištěné chemikáliemi, oleji, nebo blátem, novodurové trubky, linolea a jiné výrobky z PVC. Kontejnery na plasty se většinou vyvážejí jednou týdně

Do kontejnerů na PET lahve patří pouze sešlápnuté a čisté lahve od nápojů. Do kontejnerů pak NEPATŘÍ nádoby od kosmetiky, nádoby od domácí chemie, nádoby od olejů, fólie a jiné plasty. U lahví se nesmí dotahovat uzávěry, uzavřené lahve se nedají lisovat do balíků. Postup zpracování je stejný.

V naší obci se třídí plasty do žlutých (ale i bílých malých) nádob se spodním výsypem o objemu 1,5 - 3,2 m³. Nádob na plasty je v obci celkem 33, z toho 23 v samotné Kdyni a 10 v obcích.

Vytříděno a odvezeno bylo 30,79 t plastu v roce 2005. V roce 2006 - 28,59 t.

Třídění nápojových kartónů

Nápojové kartóny (krabice na nápoje) patří mezi velmi populární obaly. Jsou tvořeny dvěma nebo třemi druhy materiálů, přičemž hlavní součástí je vysoce kvalitní papír, přes 70% hmotnosti obalu. Pro zajištění nepropustnosti obalu je nápojový karton vybaven polyetylenovou fólií, pro zajištění trvanlivosti obsahu bývá doplněn ještě fólií hliníkovou. Právě pro svůj obsah vysoce kvalitního papíru je vyhledáván papírnami jako zdroj cenné suroviny.

Nápojový karton stačí jen vypláchnout malým množstvím vody, sešlápnout a pak jen předat na to správné místo, čímž je prozatím kontejner na plast, odtud je pak vytříděn. Tento postup byl zvolen svozovou firmou, která se pak dále stará o dotřídění daného odpadu.

V naší obci se karton dává do žlutých nádob se spodním výsypem. Z plastového odpadu bylo dle svozové společnosti vytříděno na třídící lince na 0,38 t nápojových kartónů.

KDYŇSKO
informační zpravodaj
vydává: Sdružení Obcí Kdyňska
Odpovědná redaktorka:
Sylva Heidlerová

Adresa redakce:
Infocentrum Kdyně
Nádražní 314
345 06 Kdyně
e-mail:
heidlerova@tiscali.cz
infocentrum@kdyne.cz

Evidence periodického tisku
a ministerstva kultury
pod číslem MK ČR E 15943
Tisk: Typos, tiskářské závody, a.s.
u závěrka příštího čísla: 15. 9. 2007

Kdyni vyhledali první poutníci Svatojakubské cesty

Červencový pátek - třináctého - přinesl Kdyni zajímavé prvenství. Pro radu do infocentra dorazili první dva poutníci po Svatojakubské cestě. Jak už jsme vás dříve seznámili, město Kdyně se stalo jedním ze zastávek na Svatojakubské cestě. Ta patří už tisíce let mezi nejvýznamnější poutní cesty v Evropě a vede až do Španělska, do města Santiago de Compostela. Snoubenci Jana a Vladimír započali tuto cestu v Praze dne 5. července 2007 jako svoji „předsvatební“. Ve Kdyni se dobře najedli a napili, dále je zajištěna zřícenina Rýzmbek.

Ze Kdyně se poté vydali po značené Svatojakubské mušli na Tannaberk. Jejich cílem je opravdu dojít až na konec trasy, jak se s nadsázkou praví „až na konec světa“.

Ovšem trasu si rozdělí na více etap, další cesta je čeká na podzim a pak zase příští rok v létě.

Budeme jim za naše město moc držet palce a nejen těmto dvěma turistům, ale i dalším, kteří na své pouti neminou naše infocentrum.

(IC)

Stará Kdyně reprezentuje kraj

Šance pro Starokdyňskou

Vzhled Starokdyňské ulice s odstavnými zelenými i cyklistickými pásy, koncepce dopravy a parkování ve městě čeká na ocenění soutěže Nadace partnerství Cesty městy.

Z celého regionu pouze Kdyně a Hostouň se zapojily a zpracovaly dokumentaci podle zadáných podmínek. O medaili a finanční ohodnocení se letos uchází celkem 28 měst a dvě obce z celého Česka. Kandidátská místa už si prohlédla hodnotící komise, která své rozhodnutí oznámí v září u příležitosti Evropského týdne mobility.

Zatímco Kdyně přihlásila rekonstruovanou Starokdyňskou ulici, Hostouňští soutěží s opravenými ulicemi jejich města jako komplexu.

Soutěž propaguje kvalitní dopravní řešení realizovaná v České republice, která se mohou stát inspirací pro další obdobné projekty. (sh)

NOVÁ PRODEJNA POTRAVIN

SPAR

ve Kdyni

ke spokojenosti zákazníků dále rozšiřuje sortiment uzenářských, mléčných výrobků, pečiva a bio potravin.

V nabídce nechybí široký výběr tabákových výrobků, novin a časopisů.

Letákové čtrnáctidenní akce jsou samozřejmostí a velice oblíbené.

Nově je také zavedena možnost platby platební kartou.

Na Váš pohodový nákup v prodejně se těší kolektiv zaměstnanců a

SPAR STRNAD – Váš zodpovědný soused.

Křesají jiskru, která hřeje druhé

Kolovečský pamětník a milovník místní historie, šestasedmdesátiletý Karel Bláha, byl mezi těmi, kteří na hradě Švihov převzali cenu „pro obyčejné lidi, kteří dělají neobyčejné věci ve prospěch druhých“, Křesadlo od Asociace nestátních neziskových organizací Plzeňského kraje.

„Když trochu slouží zdraví, tak to jde. Polovina Křesadla ale patří manželce,“ uvedl Karel Bláha, kterého na slavnost doprovodila mezi jinými také místostarostka Jana Peclová. I proto, že právě Koloveč ocenění pro Karla

Bláhu za jeho mnohaletou činnost ve prospěch obce navrhla. „Byli jsme napnutí až do poslední chvíle,“ vypráví. „Na pana Bláhu jsme hrdí a moc mu to přejeme.“

Karel Bláha nashromáždil stovky map, pohlednic, článků a dalších dokumentů o obci. Stále také vydává tematické publikace, přispěl ke zmapování kapliček, křížků a božích muk v regionu.

Fotografická výstava s tímto tématem je přes celou sezónu instalována v Infocentru ve Kdyni a těší se pozornosti mnoha návštěvníků.

Mezi navrženými pro ocenění Křesadlem převládají dobrovolníci ze sociální a zdravotní sféry, výjimkou však nejsou ani zástupci kultury nebo ochrany historických památek.

Letošní Křesadlo si ze Švihova odnesli také manželé Jan a Eva Kosovi z Klatov, kteří se zabývají nekomerční činností v kultuře. K jejich tradičním činnostem patří například zajímavé besedy v klatovském Hifi klubu. Třetím oceněným byl Stanislav Tomanec z Chotěšova, který dlouhodobě usiluje o záchranu chotěšovského kláštera. *Sylvia Heidlerová*

Na škole v Kolovči vlála olympijská vlajka

Je pondělí, 25. června, krátce před čtvrt na devět v parku u Základní školy v Kolovči vládne mírně napjatá atmosféra. Zbývá jen několik málo minut do slavnostního zahájení Školní

jejich vystoupení přichází vlajková četa a následuje vztyčení olympijské vlajky. Po dva dny bude vlát nad vchodem základní školy. Oficiální zahájení dále pokračuje slibem spor-

síly na první trojbloku disciplín: běh na 60 m a 300 m i skok daleký. Po deváté hodině je na řadě kopaná a vybíjená.

Závěrečnou soutěží Školní olympiády je štafetový běh parkem. V něm se rozhoduje o přidělení posledních bodů pro jednotlivá družstva.

A pak už je na řadě sčítání získaných bodů. Po obědě se všechny týmy seřadily na prostranství před školou ke slavnostnímu zakončení olympijských her. V jeho úvodu se představila děvčata 8. a 9. třídy s aerobikem. Po nich následoval dlouho očekávaný okamžik - vyhlášení výsledků a předání cen. Jak to všechno nakonec dopadlo?

10. místo	Uran	84 bodů
9. místo	Charón	132 bodů
8. místo	Jupiter	165 bodů
7. místo	Saturn	171 bodů
6. místo	Neptun	174 bodů
5. místo	Titan	194 bodů
4. místo	Venuše	209 bodů

Na stupně vítězů vystoupili:

3. místo	Merkur	210 bodů
2. místo	Měsíc	248 bodů
1. místo	Mars	273 bodů

Všechna družstva získala za své výkony, snahu, obětavost, velkou bojovnost a čestnost sladké odměny od sponzorů. První tři týmy olympijské medaile.

Borcem na konec byl vyhlášen Jan Chval ze 6. ročníku za „neohrožené získání míče a útěk před zuřivým psem“.

Vlajková četa sňala vlajku a Školní olympiáda 2007 v Základní škole v Kolovči byla ukončena.

za ZŠ Koloveč Mgr. Petra Křížová

olympiády. Deset družstev pojmenovaných podle vesmírných těles v čele se svými vedoucími, žáky 9. ročníků, je připraveno podat co nejlepší výkony ve sportovních kláních a soutěžích.

Jednotlivé týmy se s předstihem připravovaly na dvoudenní olympiádu. Nejprve byli žáci 9. ročníků rozděleni do dvojic, které si rozlosovaly všechny žáky zdejší školy od 1. do 8. ročníku. V každém družstvu bylo tedy široké věkové zastoupení. Vedoucí měli za úkol rozdělení svého týmu do jednotlivých disciplín. Pak si připravovali trička, plakáty a transparency s námětem svého vesmírného tělesa.

Ale zpět k dnešnímu dni. Konečně zazněly slavnostní tóny. Za zvuků hudby pochodují mažoretky, aby zahájily Školní olympiádu. Po

tovců a rozhodčích. A teď už hurá na sportovní kolbiště.

Prvním bodem programu jsou vytrvalostní běhy na 1000 m a 600 m na fotbalovém hřišti. Poté probíhá v tělocvičně turnaj ve florbalu, na hřišti minikopaná a na tenisových kurtech přehazovaná. Po obědě následuje hod kriketovým míčkem. Závěrečnou soutěží dnešního dne je volejbalový turnaj. Po ukončení jednotlivých disciplín se počet bodů zapisuje na informační tabuli před hlavním vchodem. Tam také jednotlivá družstva mohou sledovat svůj průběžný stav.

Do druhého dne - úterý 26. června - už vstupují týmy s lepší strategií. Ví, u jakého soupeře mají výborné běžce, kde jsou naopak dobří v kolektivních sportech. Je třeba rozvrhnout

Setkání rodáků ze Soustova

V polovině června proběhlo setkání rodáků a přátel ze Soustova. Zdařilou akci připravily rodačky Jana Špedlová a Jitka Kodešová za podpory SDH Soustov, místních lidí a sponzorů. Setkání proběhlo ve Společenském Zařízení v Soustově, jež využívají zdejší dobrovolní hasiči. Zahájil starosta obce Dlačov úvodním projevem, poté byly rodákům promítnuty na plátno dobové fotografie, ráz vesnice a stavební změny od předcházejícího období. U této části programu nás mile překvapil srdečný zájem účastníků srazu, kteří se zapojili do prezentace - tu poutavě vedla slečna Martina Kacerovská. Následovalo pohoštění, které z části dodaly místní hospodyňky. Program obohatilo vystoupení žen - členek SDH Soustov pod vedením paní Jiřiny Novákové. Zaujal i Vítek Šlajch, který předvedl krátkou kreaci pohybu bojových umění. Bylo i dost času na vzpomínání. Sraz rodáků a přátel ze Soustova byl o to krásnější, že se sešli lidé mladí, starší a hlavně ti, kteří se zde narodili, vyrůstali, chodili do školy i k zábavám. Bylo příjemné potkat na návsi kamaráda, souseda, přítele, kterého 10, 20, i více let neviděli. Mnozí rodáci zůstali i na pouťovou zábavu.

Odměnou pořadatelům byla velká účast a spokojenost všech 73 přítomných rodáků. Děkuji všem, kteří se starali o průběh a realizaci celé akce.

starosta obce Dlačov Petr Kodeš

**Služby města Kdyně oznamují,
že obnovily**

**sběr
poškozené obuvi.**

**Boty do opravy můžete nosit
do infocentra ve Kdyni každé úterý**

Nebojí se ekologických investic

Chodská Lhota se chystá na výstavbu nové kanalizace za 17 milionů korun.

Nejdříve však musí pořídit projektovou dokumentaci, která už sama o sobě přijde na pět set tisíc, na kterou se letos podařilo získat padesátiprocentní dotaci z Plzeňského kraje.

Dokumentaci a stavební řízení chtějí ve Lhotě dokončit do listopadu 2008, a teprve potom začnou shánět peníze na výstavbu. „Chtěli bychom využít přeshraniční programy Evropské unie,“ zamýšlí se starosta František Jílek „spláskové vody osady Štefle s pětácti čísly tečou do Německa a Kouba by měla být čistá.“ (sh)

Kostelík sv. Petra a Pavla ve Kdyni

Dnes shlíží na naše město z vršku kostel sv. Mikuláše, založený v 1. pol. 14. století, o němž je první písemná zmínka z roku 1369. Původně nedaleko něho stávala ještě jedna církevní stavba - kostelík (zmiňovaný i jako kaple) sv. Petra a Pavla.

Tento kostelík byl zřejmě starší a předcházela mu výstavba kostela sv. Mikuláše. Nasvědčuje tomu nejen těsné sousedství obou svatyní, ale i starobylé patrocínium (zasvěcení) stavby sv. Petru a Pavlu. Těmto patronům byly zasvěceny již jedny z nejstarších kostelů v Čechách (např. rotundy na Budči z poč. 10. stol. a ve Starém Plzenci z 2. pol. 10. stol., z 11. stol. kostely v Mělníku a na Vyšehradě, z 12. stol. kostely v Poříčí n/S., Řeznovicích, Načeradci, Ledči n/S., z r. 1240 kostel v Petrovicích okr. Klatovy aj.).

Pravděpodobně je vybudování tohoto kostelíka významným panským rodem pánů z Rýzmburka nebo jejich předky (Drslavici), kteří okolní krajinu kolonizovali snad již na přelomu 12. a 13. století.

V této době asi vzniklo opevněné sídlo, dnes zvané Ruchomperk, na vrchu Velký Kuřim nad Černíkovem (7,5 km SV od Kdyně). 2,5 km severně od Kdyně se nachází hradiště Příkopy, jehož stáří není dodnes přesvědčivě objasněno a které podle dnes převládajícího názoru bylo

vybudováno na počátku 13. století předky pánů z Rýzmburka. Ve 2. pol. 13. stol. pak byly vybudovány dva hrady - Rýzmburk (před r. 1279) a Nový Herštýn.

V souvislosti s výstavbou některého z těchto opevněných sídel a nutností jejich zázemí vznikl asi i zmiňovaný kostelík sv. Petra a Pavla i samotná osada Kdyně. Jelikož tato církevní stavba zanikla beze stop a nezachoval se ani její popis či vyobrazení, její skutečné stáří zůstane asi navždy záhadou.

Opusťme proto půdu možných teorií. První písemná zpráva o kostelíku (kapli) sv. Petra a Pavla ve Kdyni je z r. 1390. Tehdy zemřel kaplan Bohuslav a majiteli podacího práva Ojřem z Rýzmburka a Hynčíkem Pluhem z Orlíka byl ke kapli dosazen nový kněz Budislav z Kydlin. Ten však zemřel záhy po nastoupení a novým kaplanem se stal Tomáš Templinův z Černotína.

Ten později požádal o výměnu místa a r. 1415 se zde stal kaplanem Ondřej z Němčic. R. 1418 si kaplan Ondřej vyměnil místo s planským farářem Jakubem. Při této výměně byl patronem kostelíka majitel Rýzmburka Racek z Janovic.

V roce 1615 je uveden jako kdyňský farář luteránský kněz Kryštof Fikenbirt (August Sedláček uvádí Fykenbyrt), správce kostelů

sv. Mikuláše a sv. Petra. Ten se tehdy soudil s Janem Šebestiánem z Vidršperka, majitelem Zahořan a Všerub.

Poslední zmínka o kostelíku je z r. 1660. Dne 6. 4. 1660 napsal purkmistr a Rada kdyňská Janu Chválenickému, arciděkanu v Horšovském Týně, aby se přimluvil u konzistoře v Praze, aby městečko Kdyně kapli ke cti nejsv. Trojice vyzvednouti mohlo.

Kdyňský farář Jan Václav Bonhomius nesouhlasil, podal ihned rozklad a napsal arciděkanu v Horšovském Týně mimo jiné že:

„Nemá se nový kostel stavěti a starý opouštěti. Nový kostel by byl na újmu farnímu.... Však také nechali zpustnout sousedící kostel sv. apoštolů Petra a Pavla, který by měl býti dříve opraven, nežli nová kaple stavěna“.

A končí: „Podle mého skromného úsudku lépe by bylo starý kostel sv. Mikuláše hájiti, kostel sv. Petra a Pavla opravit, nežli nový kostel budovati“.

Kaple na náměstí postavena nebyla, přestože měšťané již začali stavět základy. A asi nebyl opraven ani kostelík sv. Petra a Pavla, který se v písemných pramenech již dále nevyskytuje a zanikl beze stopy.

Miroslav Böhm, Kdyně

Společenský život v Němčicích

... se v létě soustředí na koupaliště. Voda je výborná a i občerstvení funguje znamenitě. „Kiosky máme každoročně pronajaty a se současným nájemcem jsme zatím udělali nejlepší zkušenost“, pochvaluje si starosta Jan Bosák. „Naše koupaliště je navíc jedno z mála, které sledují krajští hygienici. Také tenisové kurty jsou často obsazené, vzájemné turnaje zavedených týmů se už staly tradicí,“ dodává s tím, že se chystají založit základy dalšímu zvyku, a sice letním country večerům.

K tomu všemu patří i vzorově posečené okolí.

„Obecní prostory nám seče místní firma a i když padesát tisíc, které platíme, není zas tak málo, jsme s údržbou zeleně nadmíru spokojeni,“ končí spokojený starosta.

Obytná zóna v Pocinovicích čeká na nové stavebníky

V Pocinovicích byla kompletně dokončena obytná zóna pro výstavbu 17 rodinných domků v lokalitě Pod nádražím. Jsou v ní všechny inženýrské sítě - komunikace, kanalizace, vodovod, plynofikace, elektrifikace a telefonní rozvody. Nyní je prodáno 8 parcel o průměrné výměře 920 m² a zbytek o výměrách od 776 do 1006 m² čeká na další zájemce o bydlení v klidné okrajové části obce s překrásným výhledem na šumavské kopce. V obci je základní a mateřská škola, 3 obchody, pohostinství, pekárna, kulturní dům a rozsáhlý sportovní areál.

Cena za 1 m² pozemku je 150,- Kč.

Kdyňsko a zdravotně postižení spoluobčané

Ríká se, že největší poklad na světě je zdraví. Ne každému je však toto štěstí dopřáno. I na Kdyňsku žije mnoho lidí, kteří jsou po onemocněních, úrazech, nebo se narodili s vrozenými vadami - trvale zdravotně postižených.

Právě pro ně, po případě i rodiny s postiženými dětmi, pracuje ve Kdyni občanské sdružení - místní organizace - Svaz postižených. Sdružuje nejen tělesně postižené z regionu Kdyňska, ale také postižené s následky po onemocněních různými interními chorobami.

Členové organizace se zapojují, pokud jim to zdravotní stav dovolí, do všech aktivit pořádaných ve Kdyni a okolí, ale také do akcí, které pro ně připravuje okresní organizace Svazu tělesně postižených. Informace mají, jak se říká „z první ruky“, protože předsedkyně MO STP ve Kdyni pí. Váchalová je zároveň předsedkyní OO STP v Domažlicích a vedoucí Poradenského centra pro tělesně postižené - se sídlem Msgr. Staška 265, Domažlice (v budově Okrasní správy sociálního zabezpečení - (OSSZ) - poradenské hodiny - Út, Čt, Pá, - vždy od 8.00 - 12.00 hod.

Na členské schůzi, které je konají 2x do roka přicházejí mezi nás i zástupci MěÚ ve Kdyni a to buď pan starosta Löffelmann, nebo tajemnice pí. Bauerová, aby nám řekli, co se ve Kdyni a okolí připravuje nového. Důležité informace nám poskytují i paní Ducháčková z pečovatelské služby, zejména o práci v oblasti komunitního plánování zastupuje zdravotně postižené Bc. Michaela Blahutová, vedoucí centra pro zdravotně postižené - pracoviště Domažlice (hodiny pro klienty Po a St: 8.00 - 12.00; 13.00 - 16.00 hod; Út a Pá 8.00 - 12.00; v budově OSSZ. Slečna Blahutová má poradenský den jednou měsíčně i ve Kdyni a to každý druhý čtvrtek v měsíci od 8.00 - 11.00 hod - na pečovatelské službě u paní Ducháčkové.

MÚ ve Kdyni vychází naší organizaci všestranně vstříc. V současné době nás však trápí problémy, kde konat schůze pro cca 80 - 90 lidí, abychom jim mohli poskytnout také malé občerstvení. Přesvědčil se o tom i pan starosta na naší jarní schůzi na Škarmance.

Nejen prací živ je člověk. Pořádáme pro naše členy, ale i širokou veřejnost zájezdy, seniorská odpoledne, výstavy apod. Letos jsme byly na zámcích Manětín a Chýš, každý čtvrt roku máme v MKS v Domažlicích besedu o problémech zdravotně postižených spojnou s muzikoterapií, naši členové to nazývají „tanečky“ a moc se na ně těší.

Velkou prodejní a informační výstavu jsme uspořádali 31. 5. 2007 v MKS v Domažlicích. Návštěvníci si mohli objednat nebo zakoupit kompenzační a rehabilitační pomůcky od firem jako je MEYRA atp. Dostali zde informace z činnosti organizací zdravotně postižených.

Byly zde produkty doplňované výživy, ortopedické pomůcky, mohli ochutnat diabetické pečivo, seznámit se s tím, co je Abylimpiáda, nechat si změřit tlak, cholesterol, tělesný tuk i hladinu cukru v krvi.

Pořádáme veřejné semináře k sociálním otázkám nebo ke kriminalitě. Uspořádali jsme

také z apomoci MZ rehabilitační a rekondiční pobyt pro postižené na horních a dolních končetinách na Kašperských horách. Pro naše vnitřně postižené členy pořádala 2 rekondice organizace Svaz postižených civilizačními chorobami v Chlumu a v Deštné v Orlických horách.

V současné době chceme ještě aktualizovat materiál Město bez bariér a výsledek předáme panu starostovi Löffelmannovi do konce července 2007. Cílem naší práce je spokojenost našich spoluobčanů.

Za MO STP Kdyně - A. Váchalová

Vítání občánků v Pocinovicích

V měsíci červnu se uskutečnilo na obecním úřadu vítání občánků. Starosta obce Václav Svoboda přivítal 11 nových občánků obce Pocinovice. Zasedací místnost, kde vítání probíhalo, se zaplnila do posledního místečka.

Kulturní program zajistily děti z mateřské a základní školy. Noví občánci obdrželi malý dárek a maminky květinu. Vítání uváděla paní Eva Květonová.

Dětský den Němčice

Z dárků a dárečků se mohly soutěžit děti v Den dětí radovat díky obecnímu úřadu v Němčicích, který zakoupil ceny a sladkosti za 2 500 korun.

Všerubský průsmyk se odrazí od své minulosti

Politika, kultura i život na česko-bavorském pomezí má tolik odlišného a ještě více podobného. Co však bezesporu spojuje zájmy podnikatelů, spolků i obcí je cestovní ruch, turismus. Pohraničí vidí svoji šanci v novém plánovacím období Evropské unie, kde jsou pro podobné záměry zahraniční spolupráce určené speciální programy. Přemýšlí, jak spojit své možnosti a síly do společných plánů s významnou finanční podporou Evropské unie.

Zástupci Svazku obcí Kdyňska, Domažlicko, Furth im Wald i oblast Hoher Bogen se za tímto účelem několikrát sešli, dohodli podmínky a rozhodli se podepsat prohlášení, ve kterém se ke společné spolupráci zaváží. Základem a prvním cílem je vícejazyčné

vyznačení turistických cest, cyklostezek a výstižná marketingová značka. „Nejsme ani Šumava, ani Český les. Musíme tedy najít něco, co vyváží zdánlivý handicap“, zaznělo na jednání. Právě Všerubský průsmyk totiž v minulosti dokázal zúročit svoji strategickou a obchodní polohu.

Po podpisu deklarace následovalo sestavení osmičlenné pracovní skupiny, která by měla uvést užitečné myšlenky do praktického života. Zástupci infocenter a regionálního rozvoje dostali za úkol připravit založení obecně prospěšné společnosti, nalézt vyhovující název, logo, a to nejdůležitější - společný pracovní program tak, aby se cestovní ruch stal jedním z hlavních pilířů prosperujícího pohraničí. (sh)

Smlouvu o spolupráci podepisují starostové (zleva): Domažlic - Miroslav Mach, Kdyně - Jan Löffelmann a Horšovského Týna - Josef Holeček.

Na hranicích bez hranic

První starosta partnerské obce Schwarzach, pan Alois Böhm, pozval 1. července zástupce obce Pocinovice na již čtvrté Hry bez hranic. Všechny tyto hry se naše obec zúčastnila. Hry se konají na řece, která obcí protéká. Obec Pocinovice reprezentovalo pětičlenné družstvo ve složení Jehlík Antonín, Jehlík Tomáš, Rada František, Fraňková Jana mladší a Toman Petr.

Při soutěži se užije legrace a nejde o to se umístit na čelním místě, ale hlavně si užít. Z celkových 14 družstev jsme obsadili 6. místo. Po skončení her se všichni přesunuli do obecních prostor, kde vyhrávala hudba a bylo provedeno slavnostní vyhlášení výsledků. Před vyhlášením výsledků provedl pan starosta Böhm závodníky z Pocinovic po obci Schwarzach, kde jim ukázal nově upravenou náves, poutní místo Dobrá Voda a velice hezký kostel.

Václav Svoboda, Pocinovice

„Má vlast“ s belgickým nádechem

V podvečer druhé červencové neděle utichl vítr a přestalo pršet.

Nádvoří před muzeem se zklidnilo a čekalo na svoje premiérové představení. Ve stínu mohutné lípy se chystalo vystoupit ženské flétnové kvarteto z Belgie, které do Kdyně pozvalo místní infocentrum.

Na lavičkách a oddychových zákoutích parku na ně čekalo šest desítek těch, kteří se rozhodli ukončit prodloužený sváteční víkend romantickými skladbami belgických, ruských, italských i českých hudebních velikanů, přičemž nepřehlédnutelnou se mezi nimi stala Dvořákova Má vlast.

Příjemné rozpoložení posluchačů, kteří naslouchali hlasu fléten, dokazovaly bezprostřední úsměvy a spontánní atmosféra. Belgické umělkyně si získaly publikum nejen profesionalitou, ale i přirozeným a milým vystupováním. Celkový dojem zarámoval upravený park, jehož letité stromy podtrhly nedělní nostalgii.

Sylvia Heidlerová

